

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Reflexionant sobre l'educació

L'examen escolar (1862), d'Albert Anker

Un any més, el passat cap de setmana es va dur a terme la peregrinació d'estiu dels mestres i professors de les escoles de la diòcesi, enguany a Santiago de Compostel·la. Un any més ha estat una trobada agradable, amb una bona convivència que ens ajuda a reflexionar, una vegada més també, sobre les inquietuds i neguits dels quals es dediquen a l'educació dels infants i adolescents. Una tasca mai prou agràida, que mereix el nostre reconeixement i que no està exempta de dificultats de tota mena.

L'educació és un procés, un itinerari de creixement, un camí en el qual tots els elements tenen la seva importància. Semblantment, a un pelegrinatge l'educació comporta un treball en equip, en el que tots tenen quelcom a aportar perquè tots ens necessitem els uns als altres. Els mestres i professors amb la seva professionalitat, les famílies que confien en el projecte educatiu i amb la seva col·laboració, i els alumnes que amb les seves capacitats i potencialitats creixen i es van desenvolupant a mesura que avancen en el camí de la vida.

A més d'aquest treball compartit és important tenir clara quina és la meta, quin és l'objectiu. I aquest no és altre que construir veritables persones humanes, col·laborant entre tots per tal que els alumnes desenvolupin les seves capacitats per esdevenir persones madures, bons ciutadans, capaços d'incidir en la vida social i ser així factors de la construcció d'un món millor. Un procés en el qual és molt important l'estímul i la motivació d'uns i altres, perquè és una missió compartida.

Per això és rellevant reflexionar en el treball dels nostres centres educatius. Perquè l'escola cristiana, d'una manera o altra, sovint està en el punt de mira de molts, des de mitjans de comunicació fins a organismes administratius i polítics.

A vegades, informacions esbiaixades o volgudament interessades poden portar a qüestionar aquesta presència, la de les escoles cristianes, a la societat, adduint una possible lesió dels drets de les famílies. Però l'objectiu d'una escola cristiana

és el mateix que el de totes les escoles, respectant la llibertat de la família, però afegint-hi l'oferiment des de la llibertat d'uns criteris i valors concrets, els de Jesucrist de Natzaret i l'evangelí. Entenent que la responsabilitat última de l'educació pertany sempre a la família caldrà reconèixer, però que és del tot necessària la mútua col·laboració entre aquesta i les escoles perquè l'objectiu és el mateix per a tots.

Ara, acabat ja el curs escolar, cal reiterar una vegada més l'agraïment de la diòcesi per la dedicació de tants mestres, professors i personal no docent que fan de la seva vida una veritable vocació al servei de l'educació de les futures generacions. Una vocació que viuen amb goig i il·lusió, amb l'esperança de veure els seus fruits recompensats, encara que també amb les dificultats pròpies de la condició humana en el procés de creixement dels infants i joves.

Gràcies, una vegada més a tots en nom de l'Església, sí, i també de tota la societat.

ENTREVISTA

«Reneix»
Taüll

ANDREU MUÑOZ MELGAR

La revista *Taüll*, promoguda pel Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sacre (SICPAS), ha reactivat la seva publicació després que quedés aturada l'any 2021. S'editarà semestralment en paper i en versió digital, i comptarà amb articles que combinen rigor i pedagogia sobre el patrimoni arquitectònic, museístic, obres artístiques singulars, tradicions culturals, patrimoni musical, patrimoni documental, una secció de diàleg amb l'artista, informacions d'actualitat i de Catalunya Sacra. El seu director és el Dr. Andreu Muñoz.

Amb quin objectiu «reneix» la revista *Taüll*?

Pretén continuar esdevenint un instrument d'informació i de formació sobre el patrimoni cultural de les nostres diòcesis amb seu a Catalunya. És una finestra oberta que visibilitza la gran tasca que fa l'Església en la gestió, conservació, investigació, diàleg i difusió del patrimoni. És la resposta a l'imperatiu de transferir la cultura cristiana amb els seus valors espirituals a tots els creients i a la societat en general.

Quin és el sentit del SICPAS?

És l'òrgan creat per la Conferència Episcopal Tarraconense per coordinar, ajudar i estimular l'acció que cadascuna de les diòcesis realitza sobre el patrimoni cultural, tant el material com l'immaterial. Les seves funcions més importants són, entre d'altres, la custòdia, catalogació, conservació, restauració i la promoció d'aquest patrimoni com a expressió de la fe del poble de Déu.

Quina relació té la revista amb Catalunya Sacra?

Catalunya Sacra dinamitza el patrimoni de la nostra Església a través d'una xarxa d'esglésies i equipaments esteses per tot el territori. Ho fa per mitjà d'activitats formatives i vivencials —visites, conferències, tallers, concerts...—, que permeten apropar la societat al coneixement i sentit final del patrimoni cultural cristià. Les seves activitats i experiències queden recollides en una secció pròpia a la revista *Taüll*.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Estiu: Déu en els llibres dels infants

Comencem a pensar en les vacances dels nostres infants. Escoltem frases com aquestes: «Les dues primeres setmanes aniran al casal d'estiu. No oblidem que hem d'assistir a la reunió de colònies! Potser l'àvia podrà ocupar-se d'ells. Marxarem un dia més tard, el campament acaba el dilluns. Soc a l'atur i m'ocuparé d'ells el mes de juliol...» Potser a més de les activitats també ens hauríem de preocupar per les lectures que els facilitarem durant aquestes vacances. Els dies són llargs i hi ha temps per a tot. Una estona de lectura cada dia ajuda a conrear l'hàbit, dona informació i formació.

Entre les lectures infantils d'estiu —millores ben il·lustrades— no podem oblidar la Bíblia o els múltiples relats d'història sagrada per conèixer la història de salvació, la paraula de Déu: un esdeveniment narrat i testimoni de generació en generació fins arribar als nostres dies. També podem proposar algun llibre infantil que abordi el significat d'algunes expressions fonamentals de la vida cristiana: els sacraments, la pregària..., per aproximar-nos al seu sentit, des de l'experiència i la vivència de participar-hi o de pregar. I sempre, a l'estiu tenim més temps, la possibilitat de comentar i reflexionar sobre el que es llegeix o de pre-

gar en la companyia d'un adult —de la família, en el cas de la pregària— a partir del seu testimoni.

L'eficàcia d'aquest acompanyament, mitjançant la lectura, ha d'anar lligada a la pràctica: què ens volen dir els textos i relats de l'Escriptura que es pugui aplicar en el nostre dia a dia; quines actituds ens mostren què convé seguir i quines hem de rebutjar. Les lectures sobre les expressions de la fe poden trobar el moment adequat abans o després d'haver participat en una eucaristia, en el bateig d'un germanet, en una estona de pregària, demanant perdó... La lectura dels llibres pot provocar un diàleg que potser d'una altra manera costaria d'encetar... no tant per part dels petits com per part dels adults! Els llibres no ens faran tota la feina, però ens ajudaran molt com a mediació entre les preguntes dels petits i les, sovint, maldestres respostes dels grans. I la conversa entre pares i fills, el diàleg, l'admiració i la sorpresa mútua, el dubte compartit... de ben segur seran recordats en el futur, i potser servirán de «coixí amorós» quan, amb els fills més crescuts, el diàleg esdevingui més difícil. Potser serà llavors quan els fills podran dir-nos, com en el psalm: «A tu em presento, en el llibre hi ha escrit el que has fet per mi» (Ps 40,8).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Comunicadores de la hermosura del mensaje de Jesús

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Todos estamos convocados, todos estamos llamados a evangelizar, a comunicar el amor que Dios nos tiene y el amor a él que llena nuestras vidas.

Antes de finalizar el mes de julio los llamados misioneros digitales, los *influencers* católicos, se encontrarán en Roma en el marco del Jubileo 2025. Los días 28 al 29 de julio se reunirán los evangelizadores digitales de todo el mundo. Formarse, compartir experiencias, fortalecer su misión y su llamada a llevar el mensaje de Cristo a las *periferias digitales*. Celebrar, capacitar e inspirar; es un encuentro de discípulos unidos deseosos de conocer más y mejor la manera de transmitir el Evangelio en un lenguaje de hoy.

Misioneros, inmersos en la cultura de la comunicación propia de nuestro

tiempo, con creatividad y entrega, hemos de ser testigos. En el compromiso de llevar la luz de Cristo desde nuestro entorno más inmediato hasta todos confines de la tierra, todos nos hemos de sentir implicados.

A María, nuestra Madre, le pedimos que con su intercesión intensifique la convocatoria de los misioneros digitales, una invitación abierta, participativa y profundamente sinodal, en sintonía con el corazón del Evangelio.

Ella nos ayude a escuchar a todos y saber responder, con el Espíritu Santo, en un lenguaje cercano a quienes nos han de oír.

Oración, servicio; cautivados por la hermosura del mensaje de Jesús, transmitir su ternura y su misericordia.

Lectures de la missa diària i santoral

21. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-8 / Sl: Ex 15 / Mt 12,38-42]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i dr. de l'Església. Sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ Dimarts [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jn 20,11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebda de Jesús. Sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Dimecres [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa. Sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dijous [Ex 19,1-2.9-11.16-20b / Sl: Dn 3 / Mt 13,10-17]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalupe.

25. ■ Divendres [Ac 4,33; 5,12.27-33; 12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa València, vg. i mr.

26. □ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / Sl 137 / Col 2,12-14 / Lc 11,1-3]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Sempronia, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretanto aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.»

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets». Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «¿On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda». Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill».

Salm responsorial (14)

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

¿Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo soc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquells temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi». El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa».

Lectura del libro del Génesis (Gén 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, en lo más caluroso del día. Alzó la vista y vio tres hombres frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda, se postró en tierra y dijo: «Señor mío, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un bocado de pan para que recobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a la casa de vuestro siervo». Contestaron: «Bien, haz lo que dices».

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, prepara tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz unas tortas». Abrahán corrió enseguida a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase de inmediato. Tomó también cuajada, leche y el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba bajo el árbol, ellos comían. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?». Contestó: «Aquí, en la tienda». Y uno añadió: «Cuando yo vuelva a verte, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo».

Salmo responsorial (14)

R. Señor, ¿quien puede hospedarse en tu tienda?

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / El que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de mis sufrimientos por vosotros: así completo en mi carne lo que falta a los padecimientos de Cristo, a favor de su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado servidor, conforme al encargo que me ha sido encomendado en orden a vosotros: llevar a plenitud la palabra de Dios, el misterio escondido desde siglos y generaciones y revelado ahora a sus santos, a quienes Dios ha querido dar a conocer cuál es la riqueza de la gloria de este misterio entre los gentiles, que es Cristo en vosotros, la esperanza de la gloria. Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para presentarlos a todos perfectos en Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada junto a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Marta, en cambio, andaba muy afanada con los muchos servicios; hasta que, acercándose, dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola para servir? Dile que me eche una mano». Respondiendo, le dijo el Señor: «Marta, Marta, andas inquieta y preocupada con muchas cosas; solo una es necesaria. María, pues, ha escogido la parte mejor, y no le será quitada».

COMENTARI

Ora et labora; prega i treballa; contempla

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Acostumen a haver-hi dues tendències entre les persones que seria una llàstima que nosaltres tinguéssim excessivament marcades.

Ser persones molt actives, que gairebé són incapaces de parar-se, reflexionar, escoltar, contemplar. Persones que només se senten realitzades quan fan activitats. No saben estar mai parats, ni atendre les converses dels altres, ni analitzar les situacions. Aviat ho tenen tot concretat i decidit. Creuen que actuar d'una altra manera, seria perdre el temps.

O ser persones molt passives, que s'encanten per tot; que més o menys contemplen i escolten però són incapaces de moure un dit per actuar i ajudar. Sovint diuen que no poden, no en saben, estan cansades, i esperen que siguin els altres els qui actuïn. Diuen que a ells no els toca fer-ho.

Ho posem exageradament i en contraposició; però sovint podem trobar en nosaltres mateixos, aquestes dues tendències. Massa vegades ho fem, segons ens convingui en cada moment i situació.

Els monjos de la regla de Sant Benet tenen plantejat un bon equilibri, entre aquestes dues tendències, diuen. *Ora et labora* i aquest any, per celebrar el Mil·lenari de la comunitat benedictina a Montserrat, han eixamplat el lema, i remarquen: *Ora, Lege, Labora, Rege te Impum, in Comunitate* (prega, llegeix, treballa, regeix-te a tu mateix, fes-ho amb comunitat).

L'episodi de Jesús a casa de Marta i Maria ens ajuda a entendre que calen les dues actituds; la de Maria, que escolta i interioritza, i la de Marta que treballa tota atrafegada per servir-lo.

No podem criticar obertament la manera de procedir dels altres com fa Marta; cal corregir-los amb delicadesa per equilibrar les diferents actituds. Jesús valora més l'actitud de Maria, que està atenta a les paraules del Senyor, l'escolta i medita el que Ell li diu. Nosaltres diríem: hi dialoga i prega.

L'actitud de Marta també és important i necessària, però sense que mai es prescindeixi i margini l'altra diferent posició. Podríem arribar a pensar que estar atents i escoltar vol dir no fer res. Pot ser veritat, si ho convertim en ganduleria. Però només podem avançar si ens aturem, contemplem, escoltem, meditem i arribem a bones conclusions que posades a la pràctica ens ajudin a progressar. Ens cal ser uns bons escoltadors de la Paraula de Déu; i després practicar-la amb les nostres obres.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del diumenge 20 fins al divendres 25 de juliol. Campament d'adolescents *Be Apostle* organitzat per la Delegació de Joventut a Bellver de Cerdanya. Visita del Sr. Bisbe el dia 21.

Diumenge 20 de juliol. L'Escolania i Cor Juvenil Misteri d'Elx visitaran la diòcesi, acompanyant la Missa a les 11 h i oferint concert a les 12 h a Sant Esteve de Granollers, i un segon concert de 18 a 19 h a Montornès pel 50è aniversari de la parròquia.

Dimarts 22 de juliol, a les 11 h. Reunió del Patronat de la Fundació Escola i Vida en el Bisbat.

Dissabte 26 de juliol, a les 18 h. Missa d'enviament de joves, al pelegrinatge jubilar a Roma, a la Catedral.

Notícies

El bisbe Salvador recorda les arrels que conformen la identitat. El bisbe Salvador Cristau va presidir la Missa de Festa Major de Terrassa, amb la

participació de l'alcalde i el consistori, i després va acompanyar el seguici fins a l'Ajuntament per a l'actuació castellera. En l'homilia va destacar la importància de les arrels, el testimoniatge honest i la solidaritat social.

Moda re- obre la seva primera botiga a Rubí per fomentar l'ocupació i el consum responsable. Moda re-, cooperativa social de Càritas, ha inaugurat la seva primera botiga a Rubí, combinant venda de roba de segona mà amb formació laboral i inclusió social. El bisbe Salvador Cristau va beneir l'espai durant l'acte inaugural.

Reunió amb els mossens de l'arxiprestat de Montseny. El bisbe Salvador Cristau es va reunir dimecres 2 de juliol amb els mossens de l'arxiprestat de Montseny a la rectoria de Santa Maria de Cardedeu, on va parlar sobre la vida pastoral i la necessitat de reestructurar serveis per millorar l'atenció a les parròquies.

Els professors de la diòcesi peregrinen a Santiago. Entre l'11 i el 13 de juliol, mestres, professors i personal no docent de diverses escoles de la diòcesi de Terrassa han participat en la peregrinació d'estiu a Santiago de Compostel·la, presidida per Mons. Salvador Cristau. Han participat de les escoles de Terrassa, Sabadell, Rubí, La Garriga i Cerdanyola, fent el camí a peu o en avió, convivint i assistint a les celebracions; diumenge el bis-

be va presidir la Missa del Pelegrí a la Catedral.

A més a més...

Obertes les inscripcions per a les Convís Familiars 2025. Les Convís Familiars 2025, organitzades per la Delegació de Pastoral Familiar del Bisbat de Terrassa, ofereixen una experiència de fe i diversió en família del 22 al 24 d'agost a la casa de colònies Llar Sant Pau (Sant Pau de Segúries). El preu és de 70 euros per persona (a partir dels 4 anys). Inscripcions fins al 15 d'agost. Inscripcions:

Escaneja amb el mòbil per accedir a la inscripció

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Reflexionando sobre la educación

Un año más, el pasado fin de semana se llevó a cabo la peregrinación de verano de los maestros y profesores de las escuelas de la diócesis, este año en Santiago de Compostela. Un año más ha sido un encuentro agradable, con una buena convivencia que nos ayuda a reflexionar, una vez más, sobre las inquietudes y preocupaciones de quienes se dedican a la educación de los niños y adolescentes. Una tarea nunca suficientemente agradecida, que merece nuestro reconocimiento y que no está exenta de dificultades de todo tipo.

La educación es un proceso, un itinerario de crecimiento, un camino en el que todos los elementos tienen su importancia. Semejantemente, a una peregrinación la educación comporta también un trabajo en equipo, en el que todos tienen algo que aportar porque todos nos necesitamos unos a otros. Los maestros y profesores con su profesionalidad, las familias que confían en el proyecto educativo y con su colaboración, y los alumnos que con sus capacidades y potencialidades crecen y se van desarro-

llando a medida que avanzan en el camino de la vida.

Además de este trabajo compartido, es importante tener clara cuál es la meta, cuál es el objetivo. Y este no es otro que el de construir verdaderas personas humanas, colaborando entre todos para que los alumnos desarrollen sus capacidades y lleguen a convertirse en personas maduras, buenos ciudadanos, capaces de incidir en la vida social y ser así factores de la construcción de un mundo mejor. Un proceso en el que es muy importante el estímulo y la motivación de unos y otros, porque es una misión compartida. Por eso es importante reflexionar en el trabajo de nuestros centros educativos. Porque la escuela cristiana, de una u otra forma, a menudo está en el punto de mira de muchos, desde medios de comunicación hasta organismos administrativos y políticos.

A veces, informaciones sesgadas o queridamente interesadas pueden llevar a cuestionar esta presencia, la de las escuelas cristianas, en la sociedad, aduciendo una posible lesión de los derechos de las familias. Pero el objetivo de una

escuela cristiana es el mismo que el de todas las escuelas, respetando la libertad de la familia, pero añadiendo el ofrecimiento desde la libertad de unos criterios y valores concretos, los de Jesucristo de Nazaret y el evangelio. Entendiendo que la responsabilidad última de la educación pertenece siempre a la familia habrá que reconocer, sin embargo, que es necesaria la mutua colaboración entre esta y las escuelas porque el objetivo es el mismo para todos.

Ahora, terminado ya el curso escolar, es necesario reiterar una vez más el agradecimiento de la diócesis por la dedicación de tantos maestros, profesores y personal no docente que hacen de su vida una verdadera vocación al servicio de la educación de las futuras generaciones. Una vocación que viven con gozo e ilusión, con la esperanza de ver sus frutos recompensados, aunque también con las dificultades propias de la condición humana en el proceso de crecimiento de niños y jóvenes.

Gracias una vez más a todos en nombre de la Iglesia, sí, y también de toda la sociedad.

BISBAT D TERRASSA

SEGUIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

